

164. Ношеска сумъ я мошъ сонъ видело, Църно грозѣ во пазу'и най-дофъ. *ib.* 188. Путь цутиле како ясеникъ, Завързале какъ върбино грозѣ! *ib.* 233. Ако ѣ есенъ, есенъ Митровденъ, Да ми наберишъ два грозда грозѣ. *ib.* 247. Солунско суво грозѣнце. *ib.* 331. Що ти, Енко, що ти, керко, уста потгорила? — Дали за водица, Енко, дали за грозѣце? *М.* 491. Да ми донесишъ два грозда грозѣ — два спнабеля. *ib.* 648. Кусо мече на чекрче клече (гроздъ на пенушка). *ib.* *p.* 532. (*лат.*). Кусо, кусо (Кундане, наредено петлици (грозѣ). *ib.* *p.* 531 (*лат.*). Наѣдохте ли ся гроздице, дѣчица? *З.* 34. Въ лозята буйни, весели, Що грозденца вечъ мѣтале, Звѣкале сѣ мотивитѣ. *Пс.* 11—12. *p.* 140. По това ся отрѣзвать върхове-ты и обирать ся нѣколко листіе-то около гроздове-ты. *Л. Д.* 1870 *p.* 186.

Грозенъ пр. Грозничкъ *ум.* безобразный: Сѣ опулифъ въ Арапска девойка. Кога видофъ пусто лице църно, Лице църно, пусти зѣби бѣли, И ми дойде грозно и не'арно. *ib.* 54. Залудо ходи на Влашко, Пакъ ти ѣ грозна невеста. *ib.* 119. Марилке моме хваба! Каштата е мошѣне богата, Тайфата мошѣне е харна, Ала момчето е грозно, И грозни Боже, нефелно. *В.* 110—111. Оле ле! горкана! Грозно либе либ! Очи му сѣ' сини, Крака му сѣ' криви! *Пк.* 16. Че го (*хубавото момиче*) кръстила Грозданка да му ѣ грозно име-то, *Д.* 13, 6—7. *Пк.* 127. Дѣлечъ е, като отъ небо-то до земѣ-тѣ. (Кога казва нѣкой, че Н. или П. е по-хубавъ или по-добъръ отъ С. или отъ Д., а наистина Н. е по-грозенъ). *Ч.* 155. Иргень-тъ отъ 30, или 35 години, ако е срѣдня рѣка, взема нѣкое сыромашко младо момиче, нѣ *грозничко*, или пакъ нѣкое *съсѣмъ грозно* по приликъ-тѣ си на състояніе-то му. *ib.* 58. Чловѣкъ много *грозенъ* (Ето Езопъ!). *П.* 22. Грозенъ челякъ (*безобразный человекъ*). *Р.* 4. Какъвъ грозенъ! (*какой нелѣпый!*). *ib.* 15. Тукъ сичка-та природа бѣше одушевена, не приличаше на грознѣ самотиѣ. Той бѣше грозенъ, але якъ и срѣдченъ войникъ (*грубый, безобразный, но могучій и смѣлый воинъ*). *ib.* 140. Оттова голѣмы-ты пѣяници сѣ грозны: мръшави, жълто-блѣди, подпухнали, прищкави. *Л. Д.* 1869 *p.* 113. Да знае что е хубаво и добро; а что грозно и лоше. *ib.* 185. Криви-ти зѣби стоять грозно на понѣкога и мѣчно излизать. *ib.* 1872 *p.* 145. Найгрозна-та (*двойка*) ще го (*браченъ съюзъ*) залѣпи на богатство-то си. *ib.* 1874 *p.* 175. Мадалена бѣше грозна, като единъ дияволъ. *ib.* 1875 *p.* 131. Желви-тѣ нагледъ сѣ много грозни, за това сѣ си нанесли голѣма омраза отъ чловѣци-тѣ. *ib.* 1876 *p.* 58.

Грозота Грозотия *с. ж.* физическій недостатокъ; безобразіе: Остаать лоша грозоты и грѣбы по снажъ-тѣ. *Л. Д.* 1871 *p.* 125. Подъ